

Reflectors:

The Veil

**A contemporary circus piece
about to find it out**

Do you follow your inner speech?

**Duration:
60 min**

**Age preference:
12+**

**Touring group:
1 performer, 1 technician (+1 cat)**

**Stage:
9m width, 9m depth, min.5m height**

**Set up:
11 hours to performance**

**Premiere:
23.9.2020**

Supported by:

Arts Promotion Centre Finland

Alfred Kordelin Foundation

Samuel Huber Art Foundation

City of Helsinki

Residences:

Cirko - Centre of New Circus

Cirkus Cirkör: CirköLAB

Sirkus Supiainen

Culture Center Stoa

Contact:

Ainu Palmu

e- mail: ainupalmu@gmail.com

tel: +358405665282

address: Kulmakatu 3 b a 2

00170 HKI

Finland

PERFORMANCE

The Veil Project takes us to the inner world of human mind.

The cryptic language of the performance is in the state of becoming from the first moments on. The piece aims to create the space where ideas and intentions reside in the form of an unfiltered bundle, before comprehension. It becomes visible with the help of curtains, light, rope and the enchanting acrobatics of Salla Hakanpää.

When the curtain is lifted, the new direction of the thought process is revealed, an impossible question – followed most likely by a second curtain.

In the core and through the bundle wanders a cat. He meets, if it so happens, the highly structured movement of Salla Hakanpää, rising and lowering of veils and the gaze of the audience. He creates a contradiction with the structured presence of Hakanpää with his free and nonchalant intention.

the CAT

The cat is part of the performance and tours together with the rest of the touring group. The cat functions as a contrast to the structured movement language of Salla Hakanpää by being himself.

The "plot" of the performance is finding a clear thought and atmospheres that the search evokes. A person lost in the labyrinth of her mind has a cat by her side, a cat following his own laws.

Observing how the cat is being brings comfort and a feeling of recognition in the illusion of simplicity that perhaps is the clear thinking.

The cat is in the fundamentals of the Veil Project, but still is not completely necessary for showing the performance. In case of for example allergy, he will be visible as an animation.

Technical needs of having a Cat in

Cat Edison has his own human AINU Palmu and Salla Hakanpää as a good friend.

The earlier he can be in the venue the better, but he can't take part in the set up. It would be good if Edison would get to know everyone working in the venue, especially those who will be there during the performance (ushers etc.).

Accommodation

During the set up Edison can be either in back stage, if it is a closed space, or in the accommodation if it is nearby.

The accommodation must be pet-friendly.

He is supposed to stay in the space of the stage, not on bridges etc. Doors must be kept closed and for example cable run - throughs can't be so big that Edison can go through, too.

Edison does not climb curtains. He can climb ladders.

On stage, preferably on upstage right corner, is the toilet of Edisons. About one square - meter of floor space that is covered from the sight of the audience with black curtains. AINU Palmu will take care of the furnishings and the cleanliness.

Edison during the performance

We wish that Edison is on view in the beginning of the performance. AINU Palmu is with Edison on stage when audience comes in. When the performance begins, Edison goes around the place as he wishes. He may sneak in the audience but he does not normally try to be in contact with people.

He has a harness and a short leash. AINU Palmu can catch him in case of some unusual occurrence.

CREATORS

Reflectors is a contemporary circus group. In the core of it are
Ainu Palmu, Salla Hakanpää and Anne Jämsä.

The Veil Project is the second premiere made by the group Reflectors.

Work group:

The group consists of project whisperer and lighting and video designer
Ainu Palmu,

aerialist Salla Hakanpää, who uses her mind to create content,

Anne Jämsä, who thinks of ways to express thoughts and designs wardrobe
and props,

dramaturge and thought clarifier Eira Virekoski

as well as

sound designer Joonas Pehrsson, who creates sounds for speechlessness
and

Edison, the Cat

Photography: Mitro Härkönen

Videography of the documentation: Mitro Härkönen ja Matti Ruottinen

Thank you:

Jarkko Lehmus, Fanny Senocq

How The Veil Project was received

Exerpts from reviews

Helsingin Sanomat :

The delicate contemporary circus piece resembling a dream, a fairytale, a poem

- -

It felt like getting to see a glimpse of a story taking place in another world. The laws of nature in that world and the conditions for the progress of the story remained enigmatic and therefore fascinating.

Everything consisted of white ropes and gauze in the dark. As was Hakanpää, so were those in motion almost all the time. In the course of the performance she built a gauze room whose walls were, depending on the lights, translucent or opaque.

When the room was ready and Hakanpää stood inside, she began to be startled by her shadows she herself skilfully made. Would this be the message of the dream-, poem- and fairytale-like performance? We build ourselves shelters against the dark but even inside them we can't get rid of our fears.

– Harri Römpötti, Helsingin Sanomat

Demokraatti

Dreamlike movement- journey to the landscape of inner world

The content of the performance is the inner world of the human mind, the thoughts and feelings that haven't been consciously processed yet. Each member of the audience can figure out by themselves what the thoughts and feelings really are. On the journey into the mental landscape, another meaning is brought by the cryptical videos created by Palmu, which are projected as well on gauzes, ropes as on Hakanpää's body. The white, changing patterns are sometimes like hieroglyphs and sometimes like secretive signatures.

- -

Embodied by the transparency and intangibility of the veils, shadows and video projections, lightness and fragility almost meditatively meet the weight of the human body as well as the tension and strength required by aerial acrobatics. This composes The Veil Project's universe of its own kind, to which the viewer is momentarily invited to."

– Annikki Alku, Demokraatti

Culture blog Kujerruksia:

Of mind, in mind, mind

“The Veil Project premiere has just been finished and I’ve said goodbye to an accompanying friend. I walk over to my car, take the seat and begin to weep. The crying feels benign and washes away something gooey. What’s left behind is room for something new.

--

Momentarily, I forget to breathe just because I identify with the character on the stage, with her struggle. With how one knot still needs to be opened even though it requires effort, with how every once in a while one needs to nestle in the middle of the mash of thoughts, to finally break away from it.

--

The story is supported by the disturbing yet beautiful soundscape by Joonas Pehrsson. In the state of obscurity of the beginning everything crackles and little by little the fragments begin to make sense. What if, what if one could get through this. The lighting- and video designs by Ainu Palmu also play a great role leading the gaze and creating light and shadows into surprising places. The ensemble is deliberate, yet appropriate to the subject, also rough.

As I’m writing this it’s been nearly a month since the performance but It’s almost daily on my mind. Luckily I had noted the first impressions on my phone, for I pushed the writing forwards as my mind was processing what I had seen. It felt difficult to share the experience for it sunk into the layers somewhere deep inside.

Fortunately there are such things, deep-taking yet still beautiful. Thank you.

– Linnea Peurakoski, Culture blog Kujerruksia

Theatre&Dance+Circus magazine

A journey through the layers of mind

A person is standing their back against the audience. The figures projected on the person’s back and the wall resemble a signal. There’s electricity in the air, non-verbal communication. As circus artist Salla Hakanpää starts to move, the action is determinedly focused on a bundle of ropes hanging from the ceiling. The journey has begun.

The fabrics are utilized to create space. They transform from a bundle into walls of a room, new areas or routes for moving from one place to another on the stage. A new direction of a thought is self-selected and -created.

--

As the result a solid contemporary circus piece combining the movement, the light and the sound into a beautiful, harmonious ensemble, builds up in front of the audience.”

– Eeli Vilhunen, Teatteri&Tanssi+Sirkus

Original reviews in Finnish below

Hienovarainen nykysirkusesitys muistuttaa unta, satua ja runoa – esitykseen kuuluu myös kissa, mutta ensi-illassa se säikähti ja piiloutui katsomon alle

Liit selitykset voivat laimentaa Veil-esityksen tunnelmaa.

The Veil Project Stoassa. Ilma-akrobatia Salla Hakanpää, valo- ja videosuunnittelu Ainu Palmu, lavastus Ainu Palmu ja Anne Jämsä, pukusuunnittelu Anne Jämsä, dramaturgia Eira Virekoski, äänisuunnittelu Joonas Pehrsson.

Köysi on melkein pelkkä viiva, yksiulotteinen linja, jota voi edetä vain ylös tai alas, eteen tai taakse. Sen varassa akrobatian luulisi olevan pelkistettyä puuhaa. Usein onkin, mutta Salla Hakanpää on ennenkin etsinyt uusia ulottuvuuksia vanhaan välineeseen.

Uudessa Veil-hankkeessa osa köysistä on punottu harsomaisesta kankaasta. Kun Hakanpää roikkui ensimmäisessä ja kieputti samalla sen rakennetta auki, toisistaan irtoavien liinojen aistillinen aaltoilu toi mieleen abstraktin nukketeatterin.

Liinat aukesivat edelleen suureksi harsoksi. Yhdessä huippukohdassa Hakanpää koteloitui siihen ilmaan ja kuoriutui jälleen.

Harson sisällä hän oli muuttunut. Uudella Hakanpäällä oli yllään harsomainen mekko, joka muistutti etäisesti perhosen siipiä.

Taustalla kuului puheen pirstaleita ja elektronista musiikkia, joka oli kuin hiljaista hälyä. Välillä puhe selkeni niin, että sanoista ja lopulta lauseista sai selvää. Loruilukin vain rakensi tunnelmaa, muttei selittänyt mitään. Toisinaan Hakanpään vartaloon ja harsoihin heijastettiin viivojen kihiseviä syheröitä ja tekaistua tekstiä, joka oli kuin pienen lapsen jäljitelmää kirjoituksesta.

Tuntui kuin olisi päässyt näkemään vilauksen jossain toisessa maailmassa tapahtuvasta tarinasta. Sen maailman luonnonlait ja tarinan etenemisen ehdot jäivät arvoituksiksi ja siksi kiehtoviksi.

Kaikki koostui valkoisista köysistä ja harsoista pimeässä tilassa. Hakanpään ohella nekin olivat melkein koko ajan liikkeessä. Esityksen mittaan hän rakensi harsoista huonetta, jonka seinät olivat valoista riippuen läpi-kuultavia tai läpinäkymättömiä.

Kun tila oli valmis, Hakanpää seisoj sen sisällä ja säikkyi taiten luotuja omia varjojaan. Olisiko siinä unta, runoa ja satua muistuttavan esityksen sanoma? Rakennamme itsellemme suojapaikkoja pimeyttä vastaan, mutta emme niiden sisälläkään pääse eroon peloistamme.

Nykysirkus on yleensä kaukana perinteisen sirkuksen ilveilystä, mutta Veil-esityksen hienovaraisuudelle se tuntuu silti karkealta määreeltä. Liit selityksetkin voisivat laimentaa sen tunnelmaa.

Esitykseen kuuluu myös Edison-kissa, joka reagoi vapaasta tahdostaan Hakanpään ilma-akrobatian kanssa. Ensi-illassa Edison kuitenkin säikähti koronajärjestelyjen touhotusta niin, että vietti suurimman osan ajasta piilossa katsomon alla. Karkuruus ei laimentanut esityksen jännitettä.

Valo- ja videosuunnittelusta vastaa Ainu Palmu, joka on myös lavastanut esityksen Anne Jämsän kanssa. Äänisuunnittelun on tehnyt Joonas Pehrsson. Hakanpään ja heidän työnsä jää kummittelemaan mieleen pitkäksi ajaksi.

Harri Römpötti

Kujerruksia
11.10.2020

Mielestä, mielessä, miel..

The Veil Projectin ensi-ilta on juuri taputeltu loppuun ja olen heiluttanut aulassa heipat seurana olleelle ystävälle. Kävelen autolle, istun penkille ja alan itkeä. Itku on hyvälaatuista ja sen mukana kehosta poistuu jotain tahmaista. Se jättää jälkeensä tilaa jollekin uudelle.

Esitys on nykysirkusryhmä Heijastimien uusin tuotanto, jossa nähdään lavalla ilma-akrobaatti Salla Hakanpää. Lavaesiintyjiin kuului myös Edison-kissa, mutta ensi-illassa hän valitsi pysytellä piilossa ja oli läsnä vain henkisesti. Lukuohjeena esitykseen minulla on sen kuvaus akrobaattinen matka ihmismielen sisälle, ja sitä se minulle totisesti olikin.

Esityksen kuluessa aivoni naksahtavat tulkintavaihteelle ja ajatuksissani suitsin itseäni. ”Yritä nyt keskittyä vain katsomiseen, ei tarvitse tulkita koko ajan!” Ja kuitenkin oma päänsisäinen visio oli niin vahva, että lopulta annoin sen tulla ja johdattaa. Heittäydyin mukaan siihen, miten mielen syövereistä löytyviä solmuja nypittiin auki, joskus ihmetellen ja välillä niihin upoten, määrätietoisesti, vaikka kivulta ei voi säästyä. Halusin nyökytellä, että juuri tuollaista se on, ihan perseestä ja hirveää nyppiä omia kipukohtiaan, ja lopuksi kuitenkin keveyttä ja vapautta tuovaa.

Välillä unohdan hengittää ihan vain siksi, että samastun näyttämön hahmoon, hänen kamppailuunsa. Siihen, miten yksi solmu on vielä avattava, vaikka se vaatii ponnistelua, siihen, miten välillä on käherryttävä kaiken sen ajatusmössön keskelle päästäkseen siitä lopulta irti.

Olen seurannut Hakanpään uraa vuodesta 2013 ja nähnytkin lähes kaikki Suomen kamaralla nähdyt esitykset. Arvostan hänen tekemisiään hirtittävästi. Ilmaisuu tuntuu tarkoituksenmukaiselta ja dynaamiselta, turhaa kikkailua ei esiinny. Jos jokin osio saakin minut henkimmäiseen katsomossa, koen sen osaksi tarinaa eikä tarpeeksi näyttää, että näin hurjaa se katonrajassa temppuileminen on.

Ja arvostan nimenomaan sitä, että vaikka Hakanpää on teknisestikin hyvin taitava, on keskiössä tarina. Yleisölle ei tarvitse tarjota päätähuimaavaa akrobatiaa sekunneittain, vaan välillä voi hengähtää ja keskittyä siihen, kuinka silkkiköysi keriyyty hypnoottisesti auki.

Joonas Pehrssonin häiritsevä, mutta silti kaunis äänimaisema tukee tarinaa. Alun epäselvyyden tilassa kaikki räätisee, vähitellen fragmenteista alkaa saada selvää. Mitä jos, mitä jos tästä voisikin selvittää. Suuressa roolissa on myös Ainu Palmun valo- ja videosuunnittelu, joka ohjaa katsetta, luo valoa ja varjoja yllättäviin paikkoihin. Kokonaisuus on harkittu, mutta aiheeseensa sopivasti kuitenkin myös rouhea.

Tätä kirjoittaessa esityksen näkemisestä on lähes kuukausi, mutta se on mielessä lähes päivittäin. Onneksi olin kirjannut ensimmäiset vaikutelmat jo puhelimen muistioon, sillä kirjoittaminen siirtyi mielen askarrellessa nähdyn parissa. Tuntui vaikealta jakaa tätä kokemusta, sillä se solahti jonnekin syvään kerrokseen.

Onneksi on tällaista, syviin vesiin vievää ja silti kaunista. Kiitos.

Toivottavasti The Veil Projectia on mahdollisuus nähdä vielä tulevaisuudessa. Tällä kertaa esityksiä oli neljä syyskuuisessa Stoassa.

Linnea Peurakoski

Nyky sirkusarvio: Unenomainen liikematka mielen maisemiin

Salla Hakanpään nyky sirkusesityksissä on aina vahva, tarkempia tiukkoja tulkintoja pakeneva tunnelma

Ilma-akrobaatti Salla Hakanpää on lähes koko uransa ajan etsinyt uutta näkökulmaa ja tapaa työskennellä köysien ja liinojen kanssa. Hän on ottanut mukaan veden eri muodoissa ja vienyt akrobatian jopa konkreettisesti veden alle. Hän on myös esiintynyt yhdessä oman varjonsa kanssa. Pitkäaikaisina yhteistyökumppaneina hänellä ovat olleet valo- ja videosuunnittelija Ainu Palmu ja pukusuunnittelija Anne Jämsä. Nyt tämä kolmikko täydennettynä äänisuunnittelija Joonas Pehrssonilla ja dramaturgi Eira Virekoskella on Reflectors-ryhmänä toteuttanut esityksen nimeltä The Veil Project.

Kaikki ei olekaan sitä miltä näyttää

Hakanpään esityksissä on aina ollut vahva imu ja tarkkoja tulkintoja pakeneva tunnelma. Niin nytkin. Sen yhtenä tekijänä on uskallus käyttää aikaa. Mitään ei hätiköidä ja sirkukseen olennaisesti kuuluva rakentaminen nivotaan olennaiseksi osaksi esitystä. Hakanpään liikkeitä niin maassa kuin köydellä ovat välillä lähes unenomaisen rauhallisia.

Esityksen sisältönä on ihmismielen sisäinen maailma, ajatukset ja tunteet, joita ei ole vielä tietoisesti käsitelty. Mitä ne ovat, on oikeastaan jokaisen katsojan itsensä pääteltävissä. Mukana on ainakin mielikuvia itsestä lapsena, mihin viittaisi Hakanpäälle verhojen sisältä ilmestyvä pikkutyttömekko. Etsintämatka ja omiin ajatuksiin kaivautuminen on kuitenkin tärkeämpää kuin löytäminen.

Teoksen nimen mukaisesti (veil, engl.=huntu, verho) esityksessä on sekä köysiä että ohuita verhoja, mutta miten Hakanpää niitä käyttää, sitä en kerro, jotta en veisi katsojalta yllätyksen nautintoa. Sen voin sanoa, ettei kaikki välttämättä ole sitä miltä se näyttää.

Oman merkityksensä matkaan mielen maisemiin tuovat Palmun luomat kryptiset videot, joita heijastetaan niin verhoihin, köysiin kuin Hakanpään kehoonkin. Vaihtuvat valkoiset kuviot ovat välillä kuin hieroglyfejä ja välillä kuin salaperäisiä nimikirjoituksia.

Myös Pehrssonin luoma äänimaailma on yhtä monitulkintainen. Erilaiset mekaanisesti tuotetut äänet sekä vuorottelevat että sekoittuvat pilkottuihin tavuihin ja sanoihin, joista loppupuolella hetkeksi muodostuu asosiaatiologiikalla etenevä lausejatkumo. Senkin osalta katsojalla on vapaus päättää, onko kyseessä ratkaiseva tulkinta esityksen sisällöstä vai ei.

Jämsän puvustus on väritykseltään yhtä neutraali kuin koko muukin visuaalinen maailma. Ihon värinen asu toimii tietenkin videoiden alustana, mutta samalla se antaa rauhan keskittyä Hakanpään vaatimaan ja taitavaan ilma-akrobatiatekniikkaan.

Esityksessä kohtaavat lähes meditatiivisesti keveys ja hauraus, joita ilmentävät verhojen, varjojen ja videokuvien läpinäkyvyys ja aineettomuus sekä ihmisen kehon paino ja ilma-akrobatian vaatima voima ja jännite. Niistä muodostuu The Veil Projectin omalakinen maailman, johon katsoja pääsee hetkeksi mukaan.

Annikki Alku

Matka ihmismielen kerroksiin

Kulttuurikeskus Stoassa nähtiin syksyllä Reflectors-työryhmän nykysirkusesitys The Veil Project, a contemporary circus piece about to find it out. Teos on unenomainen matka ihmismielen sisälle, sen moninaisesti kerroksiin.

Henkilö seisoo selkä käännettynä yleisöön. Selkään ja takaseinustalle heijastettavat muodot tuovat mieleen signaalin. Ilmassa on sähköä, sanatonta kommunikaatiota. Kun sirkustaiteilija Salla Hakanpää lähtee liikkeelle, toiminta suuntautuu määrätietoisesti tilan keskellä olevaan, katosta roikkuvaan köysinippuun. Matka on alkanut.

Esitys rakentuu ilma-akrobatialle. Hakanpää hyödyntää työskentelyssään vahvasti köysiä ja verhoja. Niitä pitkin kiivetään, liikutaan pystysuoraan, sivuttain tai sitten vain roikutaan. The Veil Projectin työryhmä sanoo haluavansa tehdä näkyväksi vaiheen, jossa ajatukset ja tunteet ovat vielä suodattamattomina. Köysien ja lakanoiden avulla ajatuksen kulku ja mielen kerroksellisuus konkretisoituvat. Lakanoilla luodaan tilaa. Ne muuntuvat kangaskimpusta huoneiden seiniksi, uusiksi alueiksi tai reiteiksi näyttämöllä, jota pitkin liikkua paikasta toiseen. Ajatuksen uusi suunta valitaan ja luodaan itse.

Hakanpään kontakti yleisöön pysyy etäisenä koko esityksen ajan. Fokus on enemmän tutkivassa, hetkessä elävässä tekemisessä. Oleellista ei ole kai yrittää ottaa haltuun vaan havainnoida.

The Veil Projectista hahmottuu tuntuma siitä, että esitystä tehdessä on liikuttu vahvasti yhteisenä työryhmänä. Mielikuvat ajatusprosesseissa navigoimisesta kuuluvat Joonas Pehrssonin äänissä sanojen tapailuna sekä Ainu Palmun valoissa ja videoissa hahmottuvissa aivosähkökäyrissä. Kuuluu esitykseen kissakin, joka tosin katosi esityksen alettua. Lopputuloksena yleisön eteen rakentuu eheä nykysirkusesitys, jossa liike, valo ja äänet yhdistyvät kauniiksi, harmoniseksi kokonaisuudeksi.

Eeli Vilhunen

TECHNICAL RIDER

CONTACT PERSONS:

Aerial rigging:
salla.hakanpaa@gmail.com
+358 449950987

Other technical issues:
ainupalmu@gmail.com
+358 405665282

VENUE

- Theatre frontal stage, indoor
- Audience capacity 80-700 seats
- Possibility for complete black out

STAGE

- Dimensions: width min. 9m, depth min. 9m, height min.5m
- Floor: Black wood or plywood. If the floor is of some other colour: dance carpet to cover area of 9m x 9m.
- no side curtains or borders
- one folding black screen upstage right corner
- A lift for set up and one hour before each performance

For cat we need a table and a chair to the downstage left corner right in front of the audience.

AERIAL ACROBATIC RIGGING

The group brings three aerial acrobatic instruments. The venue should provide any additional slings, carabines etc. that are required to get the rigging points to right place.

There will be a diagonal rope going through the stage from downstage right ceiling to upstage left floor.

The rigging points on the ceiling on approximately 5-6m height should have 5kN safe working load and the floor point 10kN. See the plans for the rigging points.

SET

- Rigging points for for pulleys in a form of a quadrangle. See the plan for the places. There is a very small load for these points, less than 0,5kN
- 4 x stage weights
- A lift for set up and one hour before each performance

LIGHT

List of equipment:

Luminaires	amount	accessories
Fresnel 2kW	5	barndoors, filter frames
Fresnel 1kW	13	barndoors, filter frames
Profile 26deg 750W	9	filter frames
Profile 50deg 750W	14	filter frames
Par64 CP61	16	
dimmers 2kW	49	
sideligh stands	4	
floor stands	2	

Control:

If cat comes the FOH moves to the edge of stage and audience, to stage left corner.
We prefer GrandMA2

FOH controls:

DMX, a sound card and a connection to mixer and video signal cabeling either VGA
HDMI

Direct electricity for:

-Grand MA2

-laptop

-soundcard

or if you can't provide GrandMA2 electricity for:

-ligh laptop

-video laptop

-one dmx converter

-one soundcard

We need a q-lab video + sound license

SOUND

A stereo PA and subwoofer that is powerful enough to cover the whole audience are
evenly and is in a good tune. PA preferebly rigged in consideration of the set and ae
ropes etc.

If the stage is not covered by main PA a monitoring for the performer should be arra
ged.

Sound source is the same machine as which runs the video. Operating program is
Q-lab. We need the video / sound license.

Preferably the sound goest to soundcard (stereo out) and then to the rest of the sou
system.

Cabeling to do that is also needed.

Please check beforehand with the group the running machine and Q-lab.

VIDEO

-One video projector with fullHD resolution that opens to min. 6m horizontally in depth of one meter from downstage edge towards upstage.

Projected material is mostly white thin lines on black surface so the power of the projector should be strong enough for that.

Video projector has previously been in FOH behind the audience.

Signal cable either HDMI or VGA

Operation of the video is either in FOH or by the downstage edge stage left.

We use Qlab to drive video and sound.

SET UP

Set up takes 11 hours if pre rig of light is done.

Load in and inspecting the adaptation less than 1 hour.

Rigging the aerial takes approximately 3 hours.

(light on the floor can be build at the same time or moving the FOH)

Light in the ceiling takes about 4 hours to build.

(video and sound can be build at the same time)

Focusing the light and video takes about 3 hours.

LOAD OUT

Load out takes 3 hours.

PERSONELL

Touring crew:

-Salla Hakanpää, performer

-Ainu Palmu, light, video and sound

-Edison, cat

Local staff:

During the load in

- 1 sound and video technician,

-2 light technicians

-1 technician, who has the knowledge and authority about all aerial rigging needs.

During the performance

-1 member of the technical crew that is comfortable with all the technic of the venue.

-Ticket selles and ushers as many as is needed

BACKSTAGE:

A table, a chair, hangers, heating, sufficient light.

Possibility to walk to the stage from backstage without being in the midst of audience.

Shower and a towel.

Vegan sandwiches for load in, bottles of water, fruits and nuts etc.

Reflectors: The Veil Project

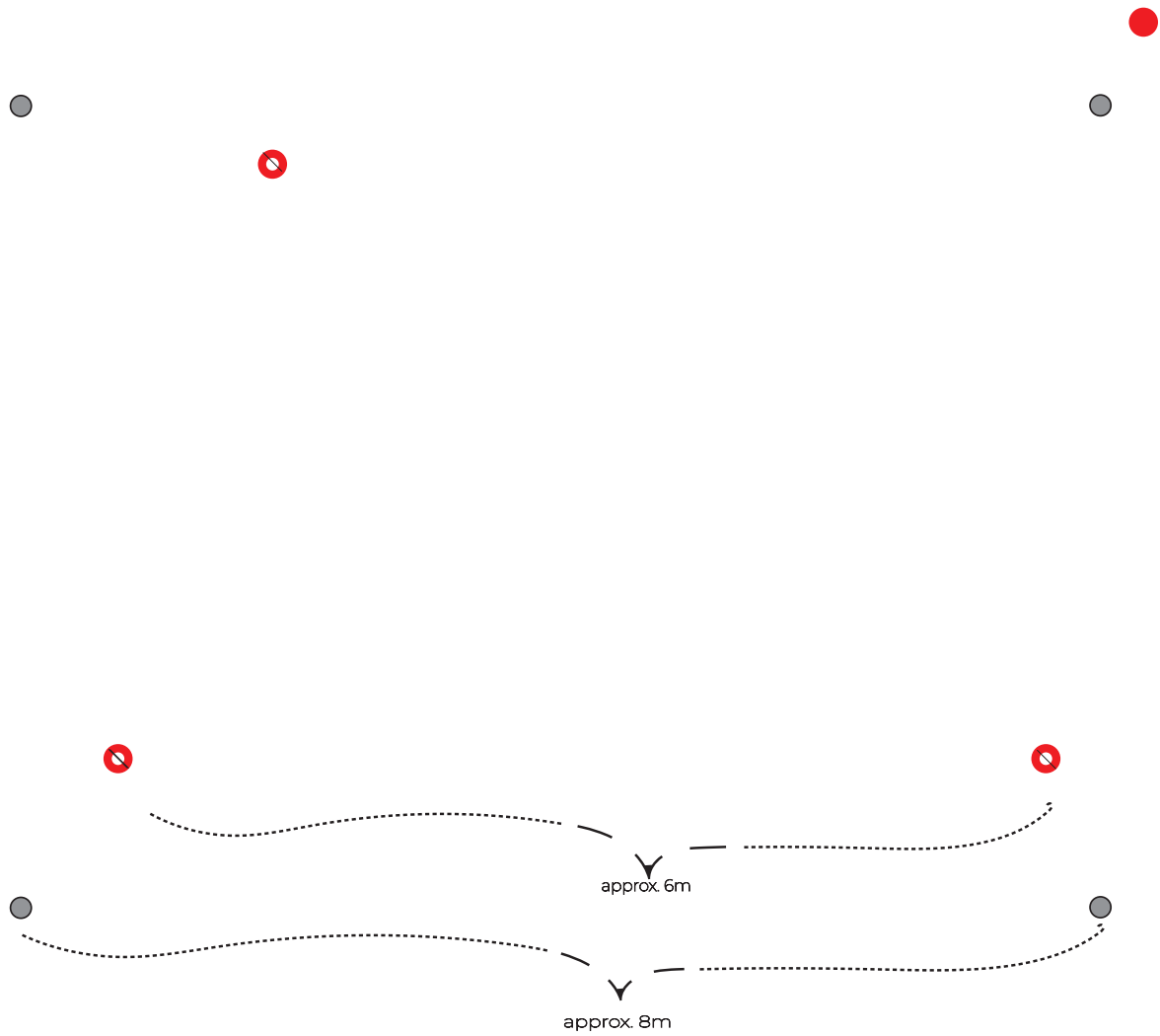
Aerial acrobacy and set

Rigging height min. 5m

salla.hakanpaa@gmail.com

KEY

- Rigging point for aerial acrobacy (5kN)
- Floorpoint (10kN)
- Rigging point for set (n. 0,5N)

STAGE MIN. 9M WIDTH, MIN 9M DEPTH

AUDIENCE

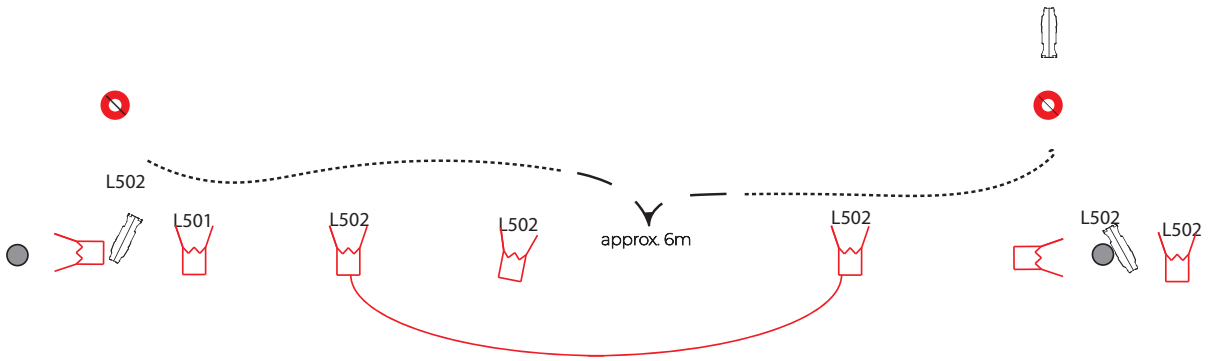
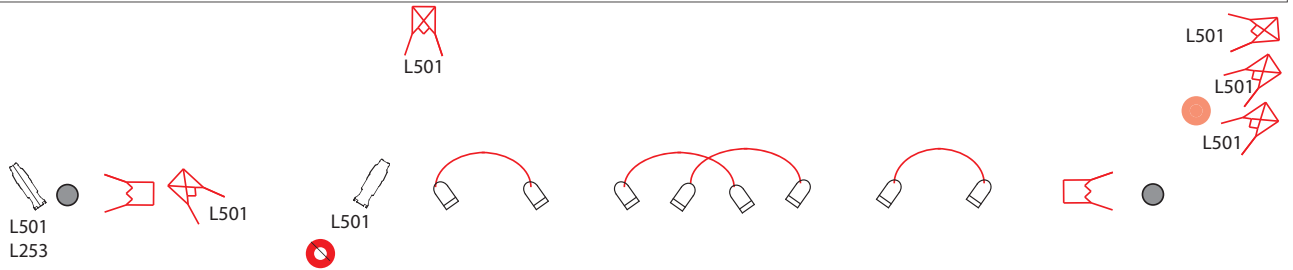
Reflectors: The Veil Project

Light, rig

Rigging height min. 5m

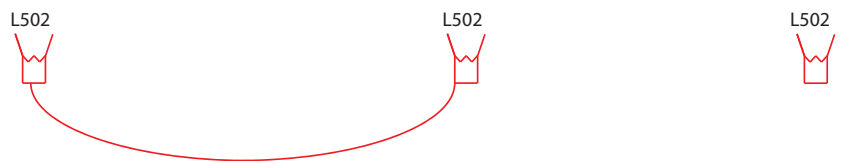
ainupalmu@gmail.com

KEY	
	Profile 25° 750W
	Profile 50° 750W
	Fresnel 1kW
	fresnel 2kW
	Par64 CP61

STAGE MIN. 9M WIDTH , MIN 9M DEPTH

AUDIENCE

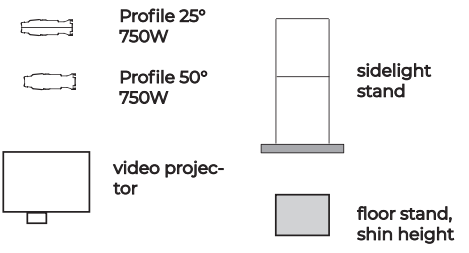
Reflectors: The Veil Project

Light, floor

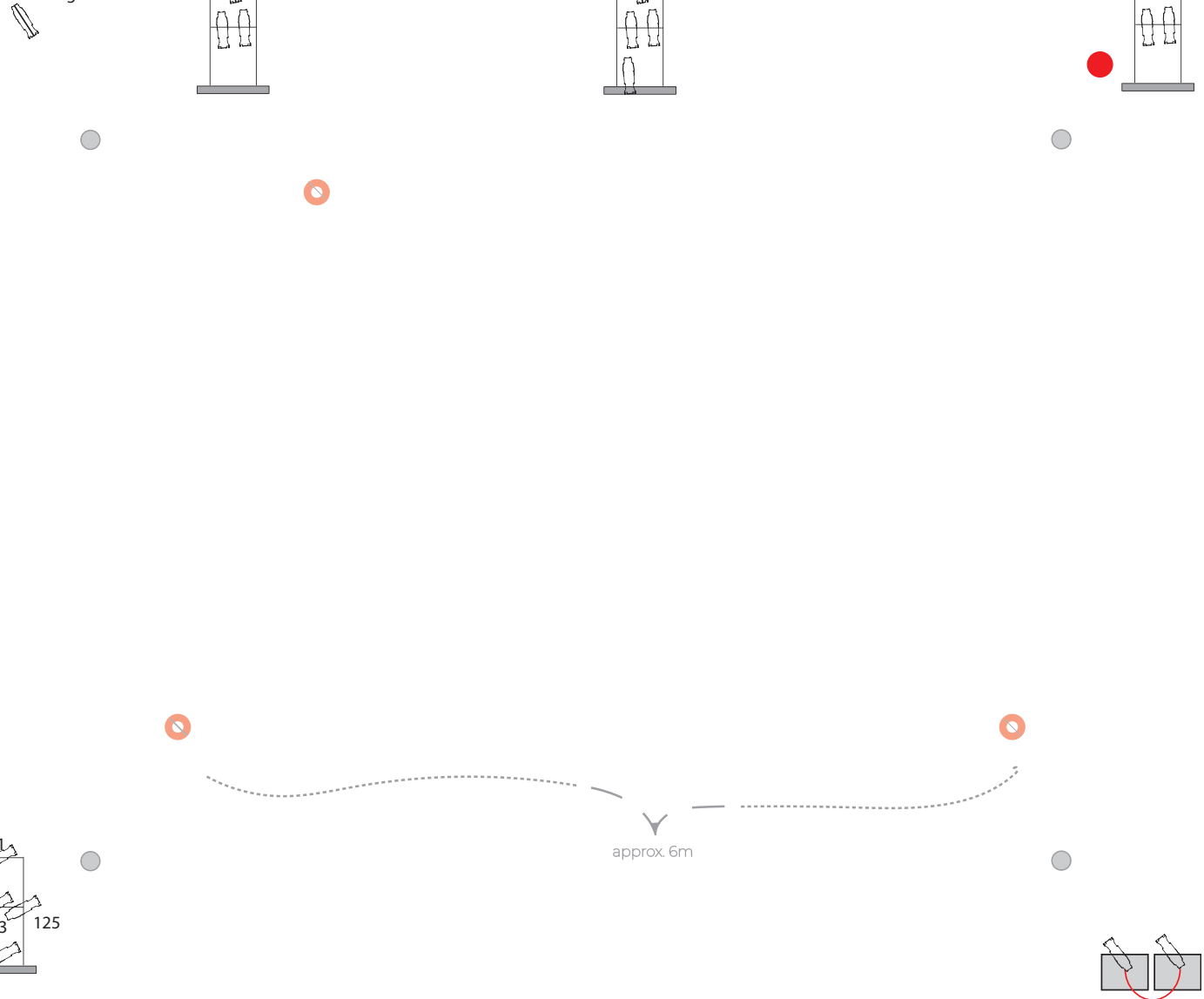
height 0-4,5m

ainupalmu@gmail.com

KEY

height approximately 3m from stage floor

STAGE MIN. 9M WIDTH , MIN 9M DEPTH

AUDIENCE

FRONT OF HOUSE on stage or in between stage and audience
 Operating of light, video and sound from here.
 (a table suitable for GMA2 and a laptop + soundcard or two laptops and a soundcard)

height approximately 3m from stage floor

situated around the usual place of FOH

height approximately 3m from stage floor